

100 MUST DO CLIMBS

DIRK VISSERS

NEDERLANDSTALIGE EDITIE

**MIJN TIPS OM BERGEN TE
BEKLIMMEN MET DE FIETS**

Schrijver: Dirk Vissers
Ontwerp: Brecht Vissers
Vertaling : AV Copywriting
ISBN:
© Dirk Vissers

Dit boek omvat een top 100 van prachtige en unieke beklimmingen in 13 verschillende Europese landen. In 2003 kocht ik mijn eerste racefiets en sindsdien beklom ik bijna 400 verschillende cols en hellingen buiten mijn thuisland.

Met dit boek hoop ik iedereen inspiratie en enthousiasme voor het bergfietsen te bezorgen. Voor mij is het een van de meest intensieve en mooie ervaringen die je in je leven kunt opdoen.

Ik wil dit delen met iedereen: sporten, reizen en toeristische bezienswaardigheden combineren. Het bedwingen van de beroemde beklimmingen uit de Tour de France, Giro d'Italia of de Vuelta geeft een buitengewone voldoening. Deze top 100 is samengesteld uit beklimmingen die ik tot nu zelf heb gedaan. Er zijn er nog veel die ik wil doen! The sky is the limit! Mijn droom om alle beroemde beklimmingen in Europa te halen is nog steeds ongoing. Deel 2 volgt zeker, zo staat Zwitserland met bijvoorbeeld de Gotthardpas of de Furkapas nog op mijn to-do climb lijstje. Er komt dus zeker een vervolg met nog meer beklimmingen.

Geniet van de lijst in dit boek als voorproefje van klimmen per fiets!

Natuurlijk staan er enkele legendarische beklimmingen in, maar ik heb ook geprobeerd om meer onbekende regio's te beschrijven, die de moeite waard zijn om te ontdekken.

Geniet van dit boek en maak je fietsdromen waar!

Dirk Vissers

december 2022

How to read the symbols:

Lengte:

Pashoogte:

Gemiddelde stijging:

Maximale stijging:

Klimmen is iets waar ik altijd van heb gehouden. Het geeft nieuwe perspectieven die ik als inwoner van de vlakke Kempen niet ken. Een vogelperspectief. Het is heerlijk om na minuten of zelfs uren van inspanning, op een heel andere plek terecht te komen die je een prachtig (over)zicht geeft op de vallei beneden. Om daar even te blijven om adem te halen, na te denken over je prestatie en de daaruit voortvloeiende voldoening. Het panorama dat je daar krijgt wordt een herinnering die je mee kunt nemen in je mentale rugzak.

Ontelbaar zijn de beklimmingen waarbij ik die ervaring heb opgedaan. De klim naar Matraia, met het prachtige uitzicht op de historische stad Lucca op de top, dat kan worden voortgezet in de richting van de top van “Le Pizzorne”, is ongetwijfeld een voorbeeld van de mix van sportiviteit - met verschillende kilometers met percentage boven de 10% - maar daarna, telkens weer: die voldoening. Daarom is het mijn favoriete klim.

Jan Bakelants - profwielrenner december 2022

Winnaar van :

Tour de l'Avenir

Rit in de Tour de France en gele trui in de Tour de France

Grand Prix de Wallonie

Rit Criterium du Dauphiné

Giro dell' Emilia

Giro del Piemonte

En veel ereplaatsen in Grand Tours en klassiekers

1. STILFERSJOCH/PASSO DELLO STELVIO-SÜD TIROL/ALTO ADIGE-ITALIA

Van Prato:

→ 25.200m

↪ 2.757m

↪ 7,3%

⚡ 14%

Dit is het. De Heilige Graal, de top, de enige echte “Stairway to Heaven”. De Stelvio heeft veel redenen om nummer één te zijn. Hij heeft het allemaal: De hoogte, de omgeving, de weg, de geschiedenis en zijn 48 haarspeldbochten. Van de drie zijden heb ik de zwaardere Prato kant driemaal beklommen, en eenmaal via de Umbrail-pas.

Als je begint bij de splitsing met de Vingschau vallei, kun je echt je benen opwarmen. De start is groen en gemakkelijk met percentages van 2 tot 5%. Na 6 km bereik je Gomagoi (links ligt de weg naar Solda), en daar begint het echte werk. Een deel met 9% brengt je hoger, via enkele mooie bochten, terwijl de vallei achter je kleiner wordt. Je passeert een paar keer de rivier die door het dorp Trafoi stroomt, waar je de eerste van 48 gemarkeerde haarspeldbochten vindt. Vanaf nu kun je de bochten aftellen naar de top. Trafoi is een van de laatste tekenen van beschaving voor de top. Hier blijf je aan 9% klimmen terwijl het uitzicht op het schitterende bergmassief van de Ortler voor het eerst verschijnt. Je bereikt bocht nummer 47. Het was hier in 2008 dat ik met mijn fiets crashte. Bij het afdalen sloeg ik met mijn pedaal tegen de grond. Ik viel tegen de stenen muur aan de kant van de weg. Behalve wat gekneusde ribben was het niets ernstigs, maar dit hield me wel een paar nachten wakker. (Wees dus voorzichtig als je naar beneden komt!)

Bij kilometer 13, als je het restaurant Weissen Knott passeert, is er een harde

passage van 13 a 14%.

Als je de bochten aftelt, bereik je ongeveer 9 km voor de top het hotel Franzeshöhe. Vanaf hier kun je de top zien, maar er komen nog zware kilometers aan, met percentages tussen de 8 en 10%. De weg voor je kronkelt door het landschap en het lijkt wel alsof een schilder dit getekend heeft met een sierlijke penseelstreek.

De volgende 22 bochten volgen snel op elkaar. Aan je linkerzijde zie je het Ortler massief in al zijn glorie. De laatste bochten zijn een echt moment van glorie. Alhoewel ik buiten adem ben, word ik altijd een beetje emotioneel. Deels vanwege de unieke en prachtige omgeving, maar ook omdat ik al uitgeput ben. In de laatste meters ruik je de hamburgers al...

Een hotel, restaurants, souvenirwinkel, ... de top van de Stelvio heeft het allemaal. Let er niet op... Het hoort bij deze klim.

Op de top neem je de weg naar links, naar het hoogste restaurant. Hier ben je uit de hectische wereld, bijna alleen, en het uitzicht op de drukke top en de laatste bochtige kilometers is.

SCHITTEREND!

Reistip: als je het mooiste uitzicht wilt hebben op de hele klim: neem vakantie in het zijdal bij Solda. Trek je wandelschoenen aan, en ga omhoog naar de Payer Hütte. Je staat dan op de top van heel Süd Tirol (wat de wereld lijkt als je daar bent).

•

2. COLLE FAUNIERA (COLLE DEI MORTI) - PIEMONTE-ITALIA

Van Demonte: 24.600m 2.481m 7% 11%

Colle Fauniera, ook wel de Colle dei Morti (Berg van de Doden) genoemd, vanwege een bloedige veldslag in de achttiende eeuw, staat niet eens als groene weg aangegeven in de Michelin-gids. Dat is een vergissing. Maar aan de andere kant ook goed, want deze klim en het standbeeld van Marco Pantani blijven onaangetast.

In de Fausto Coppi Gran Fondo zal de Fauniera je met pijnlijke kuiten een enorme hindernis bezorgen.

De zuidkant van Demonte ligt in de vallei tussen Frankrijk (via de Col de Larche) en Cuneo. Dezelfde vallei als de Italiaanse kant van de Lombardia. Het is een stille en zeer groene vallei. De eerste helft van de klim is zeer onregelmatig, met stukken tussen 3 en 9%. De weg leidt je door een mooi bosgebied en enkele kleine dorpjes. De laatste huizen liggen 14 km voor de top bij San Giacomo. Hier heb je de gelegenheid om je waterfles opnieuw te vullen, ik heb dat helaas niet gedaan.

Na San Giacomo wordt de weg smaller en er is minder verkeer. Dit maakt de Fauniera zo uniek. 9km voor de top opent de omgeving zich en een laatste klein

café ligt naast de weg. Ik had geen water meer, bij 22° graden en volle zon. Ik moest dus even stoppen met een cola en wat water om daarna op pad te gaan voor het laatste stuk. De caféuitbater keek me met een verbaasde blik aan en zei dat het laatste stuk het moeilijkst is.

Dat was geen leugen. Met een gemiddelde van 9%, de afstand en de hoogte is de Fauniera een stille moordenaar. Op dit punt is het uitzicht op de bergen weids, de weg smal, en de rotsen uniek. De Fauniera is uniek. Op geen enkele andere klim is de natuur zo wild, zo onaangeroerd, zo... onwerkelijk.

Onderweg naar de top ontdek je het uitzicht op de Colle Valcavera, en komt de finale eraan. Hier sta je op een soort heuvelrug... op een kleine weg in slechte staat. Op dit laatste stuk wordt de natuur nog woester en desolater. Twee ogen zijn niet genoeg om het allemaal te bekijken. Uiteindelijk, in een korte bocht, zie je het grote standbeeld van Marco Pantani, en weet je dat de hemel hier is, of zeker heel dichtbij... •

3. COL DU GALIBIER - HAUTES ALPES/ISERE- FRANCE

Van Saint Michel de Maurienne

via de Telegraphe: 35.200m 2.646m 5,5% 11%

De Col du Galibier kan van verschillende kanten gereden worden. Ik heb er tot nu toe twee gedaan. Ik beklom hem in 2004 met mijn eerste racefiets:

Van Briançon, via de vallei van Serre Chevalier, en de Col du Lautaret. Het stuk tot aan de Lautaret is niet zo moeilijk, en erg groen. Als je de laatste 8 km omhoog gaat via het weggetje, kun je links genieten van de prachtige Meije gletsjer. Vanaf hier is de Galibier steil en kort. Maar wel zo plezierig om in dit prachtige hooggebergte te zijn. Vlak voor de tunnel staat een groot standbeeld voor Henri Desgrange, de oprichter van de Tour de France. Sinds vele jaren is er een kleine weg die naar de top leidt omdat de tunnel verboden is voor fietsers. En de laatste kilometer is het zwaarst, met 10%.

De noordkant, via de Col du Telegraphe is één van de moeilijkste in Frankrijk... Vanaf Chatelard moet je 1930 meters bedwingen. Tot aan de Telegraphe en Valloire is er al een stuk van 8 km aan 8 tot

9%, maar daarna kun je even bijkomen. Bij het skioord Valloire leidt een brede vallei je naar je doel.

Het echte werk begint pas na 27km, als de weg bij Plan Lachat een U-bocht maakt. Hier wordt de weg weer smaller en begint de laatste push naar de col. Hoe hoger je komt, hoe ijler de lucht, maar ook hoe mooier het uitzicht op de bergen. Adembenemend mooi maar ook adembenemend klimmen!

Stenen, gletsjers, en een kleine asfaltweg, je kunt alleen maar een diepe buiging maken en nederig zijn. Maar je moet je doel bereiken en doorgaan. Aan de noordkant is de laatste kilometer het steilste. Je adrenaline brengt je naar de top.

Als je er eenmaal bent, en het weer is goed, neem dan de tijd om even te gaan zitten, en droom weg bij het unieke en schitterende uitzicht.

Reistip: De regio van de Galibier is de moeite waard om te bezoeken. Met de Izoard, Alpe d'Huez, Croix de Fer, en vele andere cols in de buurt, kun je je zeker meer dan een week vermaken... •

